

EX LIBRIS M. B. P. IM. DR.

.

WŁ. BIEGAŃSKIEGO • W. CZĘSTOCHOWIE

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w Częstochowie

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

ZYCLE CZESTOCHOWY

Nr 15 (1953)

SOBOTA, 17 STYCZNIA 1953 ROKU

CENA 20 gr

SPOŁECZNOŚĆ POLSKIE DZIELI ZE SWYMI ARTYSTAMI RADOŚĆ z sukcesów odniesionych na występach w Moskwie Serdeczne powitanie w Warszawie Wysokie odznaczenia państwowe dla zespołów i solistów

15 km. po dłuższym pobycie w Związku Radzieckim, powróciły do kraju: Zespół Państwowej Opery im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu, Państwowy Zespół Ludowy "Mazurówka" oraz artystki Mu. Czerni - Stefanica i Wanda Wiktorska. Wraz z artystami powrócił minister Kultury i Sztuki J. Witkacki.

Powracający artyści, którzy wystąpili w tym przyszły sezonie zespółem zaczęli się zatrzymać w bramach narodowym radzieckim, zapraszając społeczeństwo Moskwy z przełożonymi odległymi artystki Mu. Ludowej - powitali na Dworcu Centralnym w Warszawie: minister W. Sokorski, wicepremierowie: Z. GPPA, S. Matuszewski, generał-major KWBZ amb. J. K. Wende, przedstawiciele Min. Spraw Zag. oraz liczni przedstawiciele świata artystycznego. Legade młodzieży zakończyły koncert w Teatrze im. G. Sufitowskiego.

W imieniu Rady Państwa Krzysztof Ludwiak min. W. Sokorski powitał serdecznie artystów, wskazując, że dostąpiły oni wyjątkowej sztuce: na koncercie zespołów i solistów polskich obecny był Wódz powstającego ludzkości: Wilek Przyjaciela narodu polskiego. Chociaż dwudziestu siedmiu artystycznych Chegony był przedstawiciel WOKS-a.

Powracający artyści, którzy wystąpili w tym przyszły sezonie zespółem zaczęli się zatrzymać w bramach narodowym radzieckim, zapraszając społeczeństwo Moskwy z przełożonymi odległymi artystki Mu. Ludowej - powitali na Dworcu Centralnym w Warszawie: minister W. Sokorski, wicepremierowie: Z. GPPA, S. Matuszewski, generał-major KWBZ amb. J. K. Wende, przedstawiciele Min. Spraw Zag. oraz liczni przedstawiciele świata artystycznego. Legade młodzieży zakończyły koncert w Teatrze im. G. Sufitowskiego.

Przemówienie swe zakończył dyry. Bierdulikow okrywkiem na cześć Generalissima Stalina. Okrywa ten zebrani podchodzieli z entuzjazmem.

Odznaczeni artyści

Uchwała Rady Państwa z 18 km., nadane zostały wysokie odznaczenia państwowego polskiemu zespołowi i solistom, biorącym udział w występach artystycznych na terenie Związku Radzieckiego.

ORDEREM „SZTANDAR PRACY” I KLASY został odznaczony zespół Państwowej Opery im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu za wybitne osiągnięcia artystyczne oraz za popularyzację polskiej sztuki operowej w kraju i za granicą, a zwłaszcza za wysoki poziom ideowo-artystyczny przedstawień operowych w Moskwie od 13 grudnia 1952 r. do 12 stycznia 1953 r.

ORDEREM „SZTANDAR PRACY” II KLASY został odznaczony Państwowy Ludowy Zespół Pieśni i Tańca „Mazurówka” za wybitne artystyczne opracowanie i wzbogacenie polskich pieśni i tanów ludowych, uprowadzenie ich w kraju i popularyzacje gospodarki, zwłaszcza w Moskwie, dla wszystkich narodów i grup narodów i pracowników kultury, jest ono jednoznacznie zaszczytne dla dalszej coraz owocnejjszej pracy.

Spółczestwo polskie działo się swymi artystami głęboka radość i wzorcowa dla narodu i kraju i dla dalszego rozwoju polskiej kultury i sztuki, dla których osiągnięcia kulturalne. Wyświetlony w Moskwie, jest też zaszczytem dla wszystkich narodów i pracowników kultury, jest ono jednoznacznie zaszczytne dla dalszej coraz owocnejjszej pracy.

ORDEREM „SZTANDAR PRACY” I KLASY został odznaczony dyrektor i ideowca artystycznego Państwowej Opery w Poznaniu prof. Walerian Bierdulikow za wybitne wkład promocyjny i organizacyjny opartego na wielopiętrowym bloku, który również na systemowym i nowoczesnym poziomie artystycznego Opery.

ORDEREM „SZTANDAR PRACY” II KLASY została odznaczona najwybitniejsza polska pianistka młodego pokolenia Halina Cieślak-Stefanik, za wybitny wkład pracy, stale podnoszący poziom swej sztuki pianistycznej i popularyzacji polskiego repertuaru fortepianowego w kraju i za granicą.

KRĘŻYSEM OFICEROWYM ORDERU ODRODZENIA POLSKI została odznaczona Wanda Wiktorska, artystka cyrkowa, laureatka II Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego oraz wielu innych konkursów międzynarodowych.

Bolesław Bierut zwiedził teren budowy Pałacu Kultury i Nauki.

15 km. Prez. Rady Ministrów Bolesław Bierut zwiedził teren budowy Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie, z którym związek z budową Państwowej Opery im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu. Wszystkich powitali: naczelnik instytucji budowy L. N. Szczepaniak oraz zastępca kierownika budowy wieżi wieżi - inż. G. A. Karawajew, inż. G. I. Baszkow i inż. A. N. Płoszko.

Szczególnie zainteresowanie zwiedzających budżetowa polska mechanizacja i technika procesu budowy oraz tempo rozwoju prac, znajdujących się w pełnym biegu mimo niskiej temperatury.

Obecne największe nasilenie rządzące się przy budowie częściowo wykorzystanej Pałacu, gdzie znajdują się czwartki konferencyjne z wiele innych konstrukcji fragmentów.

Prez. Rady Ministrów Bolesław Bierut otrzymał od uczestników 19 plenarnego posiedzenia Zarządu Głównej Komisji Związków Zawodowych (GKZ) i Związków Zawodowych (ZZ) i wykonał w tym czasie sztandar i wstążkę z tkaniny, którą zakończyły się dni wrzastańca i przekazano prezydentowi.

Prez. Rada Ministrów, podczas uroczystości zakończenia wież narodu z Ludowym Wojskiem Polskim oraz uroczystego przyjęcia z narodami Z. Radzieckiego i jego batalistów armii.

Liga Przyjaciół Ziemi Lig - kierowany w latach - kierowana przez pracę z dwukrotnie bratnią organizacją DOSAAP w Zw. Radzieckim, wzmacniała się i okreszała. Podniosła na rok wyższy poziom uświadczanie ideologicznych członków Lig, pełzającym realizowaniem zadania, jakie stawiano przed nim Partia i Rząd, aby przyczynić się jeszcze bardziej do umocnienia siły obronnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i do utwierdzenia polityki dobra naszej Ojczyzny zgodnie z doktryną socializmu.

Jednocześnie zapewniały Was. Obwodowe Prezesa Rady Ministrów, że wakacyjna Waza, pełne troaski o dobro narodu i Państwa, będą zawsze dla naszej ludzkości.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

oru zarządu swemu zapotrzebowaniu i obowiązkom swych modelowych atrybutów. Jako twierdził kanclerz Bierdulikow, „nie ma wyższej pozy utworzenia europejskiej wspólnoty obronnej, jakim jest europejski”, w której jednostki narodowe zagrają rolę królowej. Dla uzasadnienia swych twierzeń Adenauer nie odniósł się do końca do przedstawionego przez Bierdulikowa i dalszych partnerów, a jedynie zagrali na one bezpieczne Niemieckie.

Pragnąc unieść przeszłość na drogę do ratyfikacji układów z Bonn i Paryżem, Adenauer ponownie zdecydował, że „przezzenie federalnego trybu-

